

11 | Geloof en ongeloof

Er was eens een voorganger, een vurig spreker, die een geweldige maar ongewone gave bezat. Al op jonge leeftijd merkte hij dat, als hij persoonlijk voor mensen bad, ze op een bovennatuurlijke manier al hun religieuze overtuigingen verloren. Ze verloren zonder uitzondering hun geloof in de profeten, in de heilige Schrift en zelfs in God. Dus wende hij zich aan niet langer voor mensen te bidden, maar in plaats daarvan zich te beperken tot inspirerende preken en goede werken.

Maar op zekere dag, toen hij door het land reisde, raakte de voorganger in gesprek met een zakenman die toevallig dezelfde kant op moest. De zakenman was een bankier, weliswaar meedogenloos, maar ook erg invloedrijk. Iemand die door zijn collega's werd gewaardeerd en door zijn opposanten werd gerespecteerd.

Er ontstond een gesprek omdat de zakenman, die een sterk en gezagsgetrouw geloof bezat, merkte dat zijn reisgenoot in de Bijbel las. Hij stelde zich voor en vertelde honderduit over zijn geloof in God en over zijn liefde voor Christus. Hij betoogde dat zijn werk *niet* bepaalde wie hij echt was: dat was alleen maar zijn plicht.

"De zakenwereld is koud," bekende hij, "en in mijn werk kom ik in situaties terecht die mijn christelijke overtuiging

op de proef stellen. Maar ik probeer zoveel mogelijk trouw te blijven aan mijn geloof. Ik ga elke zondag naar de kerk in mijn woonplaats, ik doe mee aan een gebedsgroep, ik ben betrokken bij het jeugdwerk en ik doe mee met de wekelijkse bijbelstudie. Die activiteiten helpen me om niet te vergeten wie ik werkelijk ben.”

Terwijl de voorganger aandachtig luisterde naar het verhaal van de zakenman, begon hij het doel van zijn on gepaste gave te beseffen. Hij richtte zich tot de zakenman en zei: “Vindt u het goed dat ik bid om een zegen in uw leven?”

De zakenman ging dadelijk akkoord, niet wetend wat er stond te gebeuren. Maar nauwelijks had de prediker zijn eenvoudige gebed beëindigd of de man opende zijn ogen en riep vol verbazing: “Wat ben ik al die jaren een dwaas geweest!” Het is me ineens duidelijk dat er geen God bestaat die voor me zorgt en dat er geen tekst is die, hoe heilig ook, me de weg wijst. Ook is er natuurlijk geen Geest die me inspireert en beschermt.”

Nadat ze afscheid hadden genomen, keerde de zakenman terug naar huis, overrompeld door deze gebeurtenis. Maar nu hij niet meer geloofde, begon hij het steeds moeilijker te vinden om door te gaan met zijn manier van werken. Geconfronteerd met het feit dat hij in plaats van een gelovige, een man van God, nu alleen een harde zakenman was die werkte in een corrupt systeem, begon hij zijn activiteiten te verachten. Binnen een paar maanden stortte hij in en snel daarna gaf hij zijn werk helemaal op. Toen hij zich beter voelde, begon hij aan mensen die arm waren uit te delen van wat hij had verdiend; hij gebruikte zijn geweldige kennis als leidinggevende om het systeem, waarvan hij ooit deel uitmaakte, te bekritisieren; en hij hielp dege-

nen die erdoor werden onderdrukt. Jaren later trof hij, terwijl hij door de stad liep, de voorganger opnieuw. Hij liep naar de overkant van de straat, knielde voor de voorganger neer en begon van blijdschap te huilen. Ten slotte keek hij op en glimlachte: “Dank je, mijn beste vriend,” zei hij, “dat je me hebt geholpen om mijn geloof te herontdekken.”